КОМИСИЯ

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 16 юли 2008 година

относно държавната помощ, която Италия предлага да отпусне на стоманодобивното дружество Lucchini Siderurgica SpA (C 25/2000 (ex N 149/99))

(нотифицирано под номер C(2008) 3515)

(само текстът на италиански език е автентичен)

(текст от значение за ЕИП)

(2009/389/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 88, параграф 2, първа алинея от него,

като взе предвид Споразумението за Европейското икономическо пространство, и по-специално член 62, параграф 1, буква а) от него,

като покани заинтересованите страни да представят мненията си в съответствие с посочените по-горе разпоредби [1] и като взе предвид техните мнения,

като има предвид, че:

1. ПРОЦЕДУРА

(1) На 21 декември 2000 г. Комисията прие отрицателно окончателно решение по Дело № C 25/2000 *Lucchini* (с предишен № 145/99), което се отнася до помощ за опазване на околната среда, която Италия планира да отпусне на стоманодобивния завод Lucchini SpA („Lucchini“) [2].

(2) Получателят е оспорил решението пред Първоинстанционния съд. На 19 септември 2006 г. Съдът анулира решението, според което сумата от 2,7 млрд. ITL (1 396 000 евро) като помощ за инвестиции в завода за кокс и сумата от 1,38 млрд. ITL (713 550 евро) като помощ за инвестиции във водната и канализационна система са несъвместими с общия пазар. Той подкрепя решението на Комисията по отношение на стоманолеярния завод, доменната пещ и системата за отвеждане на дима [3].

(3) На 9 август 2007 г. Комисията изпраща на Италия искане за информация, на което е отговорено с писмо от 5 септември 2007 г. Допълнителна информация е събрана при посещение на място в производствения завод в Piombino, Тоскана, на 10 септември 2007 г. [4]. С писмо от 7 ноември 2007 г. е отговорено на окончателното искане за информация от 3 октомври 2007 г.

2. ОПИСАНИЕ

2.1. Разглежданите предприятие и инсталации

(4) Стоманодобивният завод Lucchini се намира в Piombino, Тоскана, на брега на Средиземно море. Той е разположен на територията на града, само на около двеста метра от водата, използвана за плуване и риболов, и местното население би приело той да се намира там само ако се обърне адекватно внимание на степента на въздействие върху околната среда.

Заводът за кокс

(5) Заводът за кокс дестилира въглища при температура между 1 240 и 1 250 °C, за да се получи кокс, който е необходим за производството на чугун на късове. Батерията на коксовата пещ се състои от серия тесни, високи и дълбоки пещи, разположени една до друга. Пещите са разделени от облицована горивна камера, в която се изгаря газ, за да се загреят пещите. Пещите се пълнят с въглища отгоре. За да се изпразни коксовата пещ, вратичките от двете ѝ страни се отварят и коксът се избутва навън от избутващ механизъм.

[1] ОВ C 248, 23.10.2007 г., стр. 25.
[2] ОВ L 163, 20.6.2001 г., стр. 24.
[3] Дело T-166/01 *Lucchini / Комисия* (2006 г.), Recueil, стр. II-2875.
[4] Посещението на място е осъществено от двама служители от ГД „Конкуренция“ и един експерт по стоманодобива от ГД „Предприятия и промишленост“.

(6) Процесът на производство на кокс има специфична продължителност от около 24 часа. Всяко ускоряване на процеса преди или по време на производството на кокс няма да ускори цялостния процес на производство, нито ще увеличи количеството кокс, произведен за определено време.

(7) Батерията, за която са осъществени нотифицираните инвестиции, е построена през 1971 г. По това време Lucchini Piombino има три коксови батерии, една от които има 27 пещи, една — 43 и една — 45. През ноември 1992 г. производството на кокс е спряно в очакване на управленско решение относно бъдещето на производството на кокс в завода. През март 1993 г. е взето решение да се продължи производството на кокс и коксовите батерии са въведени отново в експлоатация.

(8) През месеците, когато производството е било спряно, коксовите пещи са изпразнени и бавно охладени до температура между 900 и 950 °C. Италия е обяснила, че дори прекъсването да се контролира внимателно, не може да се избегне известна степен на амортизация на активите.

(9) През 1996 г. се взема решение да се инвестира в модернизация на завода за производство на кокс. Една от батериите е била с относително добро качество и все още в относително добро състояние и е взето решение, че след подходяща модернизация тя ще може да продължи да функционира още 10 години. Инвестицията е започната през 1998 г. Другите две коксови батерии са затворени за демонтаж.

Водната и канализационна система

(10) Тази система е затворена верига, в която водата се използва, за да охлажда индиректно различните инсталации в завода. Водата не е в пряк физически контакт с инсталациите и следователно не се променя по химичен състав.

(11) Водата се взема от източници като морето или подпочвени води и след употреба се връща в същия източник. Един от важните източници на вода за охлаждане в завода Lucchini е Средиземно море. Водата се изпомпва от морето, използва се за охлаждане и се връща в морето с по-висока температура. Това е проблем за морската фауна и флора, дори ако температурата е под позволения максимум от 35 °C.

2.2. **Мерките на помощта**

(12) Повечето от мерките, които се оценяват тук, се отнасят за етапи на производството в завода за кокс. Те са описани с повече подробности в оценката по-долу. Общата стойност на инвестициите е 38,45 млрд. ITL (около 19 200 000 евро).

(13) Инвестициите във водната и канализационна система целят да се замени част от водата, която се взема от морето и се връща обратно там, с вода от общинската пречиствателна станция. Макар че инвестицията не е оказала ефект върху самото повишаване на температурата на водата, количеството загрята вода, което се връща, е намалено значително. Разходите по инвестицията във водната и канализационна система са 19,7 млрд. ITL (около 9 850 000 евро).

3. **РЕШЕНИЕ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД**

(14) Първоинстанционният съд намира по същество, че решението на Комисията е неубедително обосновано в някои части, които Съдът анулира [1].

(15) Съдът потвърждава, че специфичните условия за помощ за опазване на околната среда за стоманодобивната промишленост са установени в приложението към шестия Кодекс за помощта по стоманодобива („Кодексът“) [2] и в Насоките на Общността относно държавната помощ за защита на околната среда („Насоките“) [3], които са били приложими към момента на отпускането [4]. По-точно разпоредбите, които са били от значение за настоящия случай, са параграфи 3.2.1 и 3.2.3.Б от Насоките, пояснени и пригодени за целите на стоманодобивната промишленост на ЕОСВ от втората част от приложението към Кодекса.

(16) Параграф 3.2.1 от Насоките постановява, че „помощ, която привидно е предназначена за мерки за защита на околната среда, но която всъщност е за обща инвестиция, не се обхваща от тези насоки“. С това се повтаря принципът, определен също и в приложението към Кодекса, според който „За всички случаи на държавна помощ за защита на околната среда Комисията ще налага, когато е уместно, стриктни условия и гаранции, така че да се избегне отпускането на помощи за общи инвестиции за нови заводи или оборудване, прикрити като защита на околната среда“. В такива случаи

[1] Решение, параграф 112 и последващи.
[2] Решение № 2496/96/ЕОВС на Комисията от 18 декември 1996 г. за установяване на правила на Общността за държавна помощ в стоманодобивната промишленост (ОВ L 338, 1996 г., стр. 42).
[3] ОВ C 72, 10.3.1994 г., стр. 3.
[4] Решение, параграф 59.

оценката започва с това да се установи, че съответните мерки всъщност не биха се осъществили във всички случаи. Първоинстанционният съд поддържа становището, че ако държавата-членка успее да покаже, че мярката има за цел защита на околната среда, помощта не може да бъде обявена за неправомерна, основавайки се само на факта, че би могла да окаже въздействие върху производството. Всичко, което се изисква, е да се отхвърли всяко предимство по отношение на по-ниски производствени разходи ([1]).

(17) По отношение на допустимостта Кодексът постановява, че „нови инвестиции, които при всички случаи биха били необходими на базата на икономически основания или поради възрастта на съществуващия завод или оборудване, не са допустими за финансова помощ. Съществуващият завод трябва да има значителен оставащ полезен живот (поне 25 %), за да бъде новата инвестиция допустима за финансова помощ“ ([2]). По разглеждания от него случай Съдът поддържа становището, че Комисията не е успяла да изложи подобаващо основанията си да не приеме експертния доклад, предоставен от Италия, който установява, че оставащият полезен живот на въпросното оборудване е действително повече от 25 % ([3]). От друга страна Съдът приема, че инвестициите, които е следвало да бъдат направени поради технически и производствени основания, биха били направени „във всички случаи“ ([4]).

(18) Както Комисията, така и Съдът приемат, че заводът Lucchini в Piombino е съблюдавал задължителните стандарти преди инвестициите. Параграф 3.2.3.Б от Насоките разпорежда „помощта да насърчава фирмите да подобряват задължителните стандарти за защита на околната среда“. Съдът намира, че инвестицията в завода за кокс действително „подобрява задължителните стандарти за защита на околната среда“: двата проекта, които са нотифицирани поотделно, е следвало да бъдат третирани като един проект ([5]). Комисията не е обяснила подобаващо защо не е приела обясненията на Италия.

(19) Условието за прилагане на тази разпоредба е било инвеститорът да демонстрира, „че е взето ясно решение да се използват по-високи стандарти, за което са били необходими допълнителни инвестиции, тоест че съществува по-евтино решение, с което да могат да се изпълнят новите стандарти за защита на околната среда“ ([6]). С оглед на документите и доказателствата, предоставени от Италия, Съдът поддържа становището, че Комисията не е успяла да докаже, че старото екологично оборудване не е можело да функционира ([7]).

4. **ОЦЕНКА**

(20) Безвъзмездните средства, с които Италия планира да подкрепи инвестициите в стоманодобивния завод, са публични средства, които предоставят избирателно преимущество на Lucchini и заплашват да се наруши конкуренцията и да се засегне търговията между държавите-членки. Следователно те представляват държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 от Договора за ЕО.

(21) Комисията е оценила отново двете групи инвестиции, като е анализирала всяка мярка поотделно, за да установи дали би се осъществила във всички случаи, било то поради икономически основания, или с оглед на възрастта на съответния завод.

4.1. **Заводът за кокс**

4.1.1. *Съображения, свързани с околната среда, по отношение завода за кокс*

(22) Като ръководство за класификацията на инвестициите в завода за кокс Комисията се позовава на собствения си *Референтен документ за най-добрите налични техники относно производството на желязо и стомана* от декември 2001 г. ([8]). Този документ уточнява, че емисиите във въздуха са най-значителни при заводите за кокс. Много от тях са дифузни емисии от различни източници, като изпускане от капаците, вратичките на пещите, вратичките на скреперите, напорните (нагнетателните) тръби и емисии от някои операции, като зареждане с въглища, изтласкване на кокс и гасене на кокс. Освен това дифузните емисии могат да възникнат в комплекса за обработка на коксов газ. Основният източник на емисии във въздуха са отпадъчните газове от подгряващите системи. Следователно повечето техники, които следва да се вземат предвид при определянето на най-добрите налични техники, се отнасят до намаляване до минимум на емисии във въздуха. Поставя се акцент върху плавната и безпроблемна работа, както и върху поддръжката на коксовите пещи, която се оказва от основно значение. Освен това отстраняването на сярата от коксовия газ е мярка с висок приоритет, за да се намалят до минимум емисиите на SO_2 не само в самите заводи за кокс, но също и в други заводи, където коксовият газ се използва като гориво.

([1]) Решение, параграф 92.
([2]) Пак там.
([3]) Решение, параграф 103.
([4]) Например Съдът поддържа решението на Комисията по отношение на инвестицията в доменната пещ. Комисията е счела, че модернизацията на доменната пещ е направила първоначалното екологично оборудване излишно, така че то е щяло да бъде заменено във всички случаи поради производствени причини.
([5]) Решение, параграф 107 и последващи.
([6]) Втора част от приложението към Кодекса, буква а): „В случай на фирми, които решават да подобрят значително задължителните стандарти, в допълнение към съблюдаването на критериите в буква б), подточка ii) по-горе, инвеститорът ще трябва да демонстрира, че е взето ясно решение да се използват по-високи стандарти, за които са необходими допълнителни инвестиции, с други думи, че съществува по-евтино решение, с което да се изпълнят новите екологични стандарти. Във всички случаи по-високото ниво на помощта (30 % в сравнение с 15 %, които биха могли да бъдат отпуснати по време на постигане на стандартите) ще се прилага само при постигната допълнителна защита на околната среда.“
([7]) Решение, параграф 104 и последващи.
([8]) http://www.envir.ee/ippc/docs/iron%20and%20steel.doc

4.1.2. *Допустими мерки*

(23) В резултат на своята оценка Комисията заключава, че Италия е демонстрирала, че инвестиции, възлизащи на общо 29,93 млрд. ITL, са с действителна екологична насоченост. Комисията счита, че за тези мерки Италия е показала, че е взето ясно решение да се използват по-високи екологични стандарти. Всички части на завода, към които са насочени тези инвестиции, имат оставащ полезен живот от поне 25 %. Тезата, изложена от Италия в тази посока, е потвърдена от оценката на самата Комисия. В допълнение се приема, че не съществува решение с по-ниски разходи освен това да се продължи работата на старото съоръжение, тъй като споменатите по-долу мерки представляват изключително мерки за защита на околната среда.

(24) Тези инвестиции са описани подробно в следващите съображения.

Намаляване на емисиите на прах от конвейерите с лента

(25) Lucchini решава да инвестира 3 млрд. ITL (около 1 500 000 евро) в нов конвейер с лента. Съществуващият открит лентов конвейер, пренасящ въглища от пристанището до територията на завода за кокс, е сериозен източник на емисии на прах. Поради това Lucchini решава да го замени с нов екологичен лентов конвейер, а именно с лента, минаваща през тръбна структура.

(26) Като допълнителна мярка за намаляване на емисиите от прах Lucchini инсталира система за овлажняване на лентовия конвейера. Стойността на инвестицията е 269 млн. ITL (около 135 000 евро).

(27) Следствие от овлажняването е склонността на въглищата да се слепват на буци, което може да възпрепятства последващо запълване на пещните камери. За да се предотврати това, върху кулите за съхранение на въглища са инсталирани раздухващи устройства. Тази инвестиция възлиза на 295 млн. ITL (около 150 000 евро).

(28) Мерките не оказват влияние върху работата на съоръженията за производство на кокс или на стоманодобивния завод като цяло.

Намаляване на газовите емисии по време на зареждането на пещните камери

(29) Lucchini решава да инвестира общо 14,3 млрд. ITL (около 5 900 000 евро) в мерки, насочени към намаляване на емисиите, възникващи при зареждането на пещните камери.

(30) Пещните камери се пълнят през покрива на батерията с вагонетки за въглища. Вагонетката се пълни от кулата за съхранение на въглища и по време на тази операция е разположена под кулата. Вагонетката превозва въглищната смес по релсова линия, монтирана на покрива на батерията, и я разтоварва в пещната камера през специални отвори на покрива на всяка пещ.

(31) Преди инвестицията въглищата са изсипвани в пещта без допълнителна защита, което води до значителни газови емисии. Целта на инвестицията е да се постигне идеално прилепване между хопера и покрива на пещта, така че при процеса на зареждане да няма емисии. Инвестицията се разделя на три компонента: 1) подменяне на вагонетките, 5 млрд. ITL (около 2 500 000 евро); 2) подменяне на отворите на покрива и нивелиране на покрива (тоест реконструкция на целия покрив), 7,7 млрд. ITL (около 3 300 000 евро); и 3) подменяне на релсовата система, 1,5 млрд. ITL (около 750 000 евро).

(32) Комисията провери в частност дали високите разходи по първите две мерки са оправдани. Потвърди се, че подмяната на вагонетките е била необходима, тъй като новите подобрени хопери са по-високи от обикновените, които са използвани първоначално. Монтирани върху старите вагонетки, новите хопери биха ги направили твърде високи, за да се вместят под кулите за пълнене. Големият разход по подменяне на покривите на пещите е вследствие на използвания специален огнеупорен материал.

(33) Мерките не оказват влияние на нивото на производство.

Намаляване на газовите емисии от вратичките на пещите

(34) Осъществени са редица мерки за свеждане до минимум на емисиите от вратичките на коксовите пещи на обща стойност от 5 млрд. ITL (около 2 130 000 евро). Старите вратички не са се затваряли херметически, което е позволявало изпускането на газ. Надеждното затваряне е допълнително възпрепятствано от отлагането на катран по вратичките на пещите и рамките на вратичките по време на всяко зареждане. Съществуващите обикновени втвърдени вратички на пещите не биха могли да се подобрят достатъчно, така че се е наложило всички 54 вратички да бъдат подменени, което струва 2,5 млрд. ITL (около 1 120 000 евро).

(35) Второ, необходимо е вратичките и рамките на вратичките да се почистват редовно, за да се отстрани катранът, смесен с опасни вещества, като сяра, фосфор и т.н. Това първоначално е било правено ръчно всяка седмица. Механизацията на процеса на почистване, която е струвала 2,1 млрд. ITL (около 1 000 000 евро), дава възможност на Lucchini да осъществява почистването след всяко зареждане, а именно ежедневно вместо веднъж седмично. Това допълнително намалява замърсяването като цяло и подобрява затварянето на вратичките на пещите.

(36) Накрая, новите вратички тежат с 1,5 тона повече от оригиналните вратички и за работниците от завода за кокс става твърде опасно да боравят с тях посредством стария верижен механизъм. Монтиран е друг механизъм на стойност 356 млн. ITL (около 175 000 евро), което прави работата по-безопасна за работниците. Мярката сама по себе си не е с екологична цел, но тъй като става необходима само заради монтирането на новите вратички, Комисията приема становището, че тя е последваща инвестиция, произтекла като необходимост от екологична мярка, и по този начин приема, че двете мерки трябва да бъдат разглеждани в пакет.

(37) Мерките не оказват въздействие върху цялостния производствен процес.

Намаляване на емисиите по време на отвеждането на газ и обработката на газ

(38) Lucchini инвестира 1 милиард италиански лири (около 500 000 евро) в модификацията на системата за отвеждане на газ от пещите. Новата система е насочена към фино настройване на скоростта на механизма за отвеждане на газ. Налягането в тръбите варира и когато то се повиши прекомерно, се отварят клапи и освобождават необходимото количество газ във въздуха. Инвестицията цели да направи газовата струя равномерна и по този начин да намали честотата на отваряне на клапите.

(39) В допълнение, главната събирателна тръба, нагнетателните тръби и тръбите за връзка с аспирационната система са напълно подменени по инвестиционен план на стойност 1,5 млрд. ITL (около 750 000 евро). Старата система е работела, използвайки пара, имало е течове в свързващите тръби, които са позволявали изпускането на газ, и нагнетателните тръби не са били снабдени с хидравлични клапи. Новата система е базирана на охлаждане с амоняк под високо налягане, който заедно с охлаждането намалява замърсяващите вещества в газа.

(40) С друга инвестиция е обновена инсталацията за обработка на газа. По същество захранващите линии са подменени, добавено е ново съоръжение за отстраняване на нафталина и е инсталирана система за ИТ контрол на системата за пречистване на газа. Инвестицията е струвала 1,5 млрд. ITL (около 750 000 евро).

(41) Електростатичната филтърна система за филтриране на летливите съставки в газа е изцяло ремонтирана, за да се увеличи ефективността ѝ при отстраняването на катраните. Планираният разход е 1,5 млрд. ITL (около 750 000 евро).

(42) Катранът, отделен в процеса на производство на кокс, се съхранява при температура от 70 °C. Горещият катран освобождава канцерогенни газове. Lucchini решава да инвестира 1,427 млрд. ITL (около 700 000 евро) в инсталация за събиране и изгаряне на тези канцерогенни газови емисии. Инвестицията не оказва влияние на нивото на производство.

(43) В резултат на инвестицията в системата за пречистване на газа е налично слабо повишение на количеството и стойността на химическите вещества, които се извличат и продават. От друга страна непрекъснатият мониторинг, необходим за новата система, генерира много по-високи разходи. Следователно не съществува цялостна полза за производството, която да следва да бъде приспадната.

Измерване на емисиите на SO_2

(44) Наложило се е да се инсталира система за измерване на емисиите от SO_2, която да следи емисиите на SO_2 във въздуха. Инвестицията е предприета единствено с екологична цел и струва 138 млн. ITL (около 70 000 евро). Мярката не оказва влияние върху производството.

4.1.3. *Мерки, които биха били осъществени във всички случаи*

(45) Комисията заключава, че мерките, описани по-долу, биха били осъществени във всички случаи и следователно не са допустими за помощ за опазване на околната среда. Инвестициите представляват общо 8,52 млрд. ITL, които не могат да бъдат одобрени като помощ за опазване на околната среда, тъй като те не са имали стимулиращо въздействие.

Уплътняване или частично или пълно подменяне на пещните камери

(46) Lucchini решава да инвестира 4,241 млрд. ITL (около 2 100 000 евро) в ремонта на пещните камери, като ги уплътнява отново или като подменя частично или напълно тухлите. Комисията счита, че тази инвестиция е осъществена по причини, свързани с производството. На първо място Комисията би подчертала, че самата батерия не е част от оборудването за опазване на околната среда, а е самото ядро на инсталацията.

(47) Второ, ремонтът посредством уплътняване на тухлите е част от редовната поддръжка на коксовата батерия.

(48) Освен това Италия уведомява Комисията, че прекъсването на работата на коксовата батерия от 1992 до 1993 г.е ускорило амортизацията ѝ. По този начин се е намалил полезният живот на батерията. Когато през 1999 г. дружеството решава да обнови батерията, целта е да се гарантира, че тя ще продължи да работи за поне още 10 години. Ако е била сметната за необходима подмяна на тухлите вместо редовното уплътняване, може да се приеме, че повредите на стените вече са били доста напреднали. Ако стените на пещите са били в лошо състояние, тогава е съществувал риск например те да се наклонят навътре, така че изтласкващите механизми да не могат да минават и да изтласкват кокса извън пещната камера. Камерата би станала неизползваема. Такова накланяне също би застрашило стабилността на покрива.

(49) Италия обяснява, че подмяната на тухлите на пещната стена е била с екологична цел. Там, където циркулира газ между пещната камера и горивната камера, при проникването на газ в горивната камера се променя химичният състав на изгорелите газове и от комина се изхвърля черен дим.

(50) Комисията приема обясненията на Италия по отношение на необходимостта от херметическо затваряне между двете камери. Но Комисията не вярва, че това показва, че инвеститорът е взел ясно решение да използва по-високи стандарти. Поради изложените по-горе причини Комисията приема становището, че инвестициите биха били осъществени във всички случаи. В писмото си от 3 октомври 2007 г. Комисията дава на Италия възможност да опровергае забележките на Комисията, но Италия не го прави. Следователно Комисията счита, че подменянето на тухлите на пещните стени би било осъществено във всички случаи поради икономически причини, за да се осигури продължаване на производството на кокс в завода.

Резервен генератор

(51) Вярно е, че прекъсването на електричеството има негативно въздействие върху околната среда, но Комисията счита, че монтирането на временен генератор е първоначално предприето поради причини, свързани с производството. Прекъсванията на електричеството имат съществено влияние върху производството и резервен генератор е щял да бъде инсталиран във всички случаи. Инвестицията е струвала 1,8 млрд. ITL (около 900 000 евро).

Филтри за емисиите при гасене

(52) Lucchini изразходва 220 млн. ITL (около 110 000 евро) за нови филтри, за да се филтрира парата, която се натрупва при процеса на гасене на горещия кокс, след излизането ѝ от пещите. Комисията счита, че филтрите щяха да бъдат сменени във всички случаи, защото са достигнали края на полезния си живот (20 години), както е потвърдено от Италия по време на посещението на място.

Автоматизация на подравняването на въглищата в пещните камери

(53) Подравняването на въглищата в пещните камери има ползи за околната среда. Но инвестицията, за която става въпрос тук, се състои единствено в автоматизацията на мярка, която преди е била осъществявана ръчно. Автоматизацията трудно би имала някакъв ефект върху емисиите. Мярката би била осъществена във всички случаи по икономически причини. Нотифицираната стойност на инвестицията е 1,5 млрд. ITL (около 750 000 евро).

Нов тръбопровод за пренос на газ до горивната камера

(54) Газопроводът, пренасящ газ до камерите, в които той се изгаря, за да загрява пещите, изпуска, като така се отделя газ. Той е трябвало да бъде подменен във всички случаи, тъй като газът е силно експлозивен и изпускането представлява сериозна опасност за работниците. Инвестицията е струвала 761 млн. ITL (около 380 000 евро).

4.2. **Водна и канализационна система**

(55) Преди инвестицията водната и канализационна система на завода отговаря на приложимите задължителни прагове.

(56) Количеството вода, която се взема от морето и се връща обратно там, е 36 800 000 m^3 преди инвестицията и 26 000 000 m^3 след инвестицията. Инвестицията се състои основно в това да се изгради връзка до общинската пречиствателна станция и да се смени водопроводът, така че да се намали обемът на необходимата вода. Комисията счита, че мярката има действителна екологична цел.

(57) Инвестицията е намалила разходите за изпомпване с 206 712 евро годишно. От друга страна водата от общинската пречиствателна станция не е безплатна, а струва 0,15 евро за m^3, което се равнява на допълнителни разходи от 226 200 евро годишно. Следователно новата система струва на Lucchini с 19 488 евро годишно повече, отколкото старата. Така няма ползи за производството, които да следва да се приспаднат.

5. **ЗАКЛЮЧЕНИЕ**

(58) С оглед на горепосоченото Комисията заключи, че за завода за кокс инвестиции, възлизащи на 29,93 млрд. ITL, имат действителна екологична насоченост (72 % от общата сума, инвестирана в завода за кокс), и по този начин са допустими според действащите по това време Насоки (съображение 15 по-горе) ([1]). Няма ползи за производството. Италия нотифицира интензитет на помощта от 7 %. Съответстващата сума за помощ, 2,095 млрд. ITL (равняващи се на 1 081 977,2 евро), може да бъде счетена за съвместима.

([1]) Без оглед на това, дали подобряват най-добрите налични техники, което е изискване според сега действащите Насоки на Общността относно държавната помощ за защита на околната среда (ОВ C 82, 1.4.2008 г., стр. 1).

(59) Комисията заключи, че останалите инвестиции в завода за кокс, възлизащи на 8,52 млрд. ITL (4 300 000 евро), биха се осъществили във всички случаи, било то поради икономически причини или поради причини, свързани с полезния живот на завода. Тъй като не е позволена регионална помощ за сектора на стоманодобивната промишленост, помощта, съответстваща на тази инвестиция, възлизаща на 0,596 млрд. ITL (307 808,31 евро), е несъвместима.

(60) За цялата мярка по отношение на водната и канализационна система може да се счита, че има действителна екологична насоченост. След като няма ползи за производството, пълната сума на помощта може да бъде одобрена: при интензитет на помощта от 7 % това възлиза на 1,379 млрд. ITL (712 184,06 евро),

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Държавната помощ, която Италия възнамерява да отпусне на стоманодобивното предприятие Lucchini Siderurgica SpA, състояща се от 1 081 977,2 евро (2,095 млрд. ITL) за екологични инвестиции завода за кокс и 712 184,06 евро (1,379 млрд. ITL) за екологични инвестиции във водната и канализационна система, е съвместима с общия пазар.

Член 2

Държавната помощ, която Италия възнамерява да отпусне на стоманодобивното предприятие Lucchini Siderurgica SpA, състояща се от 307 808,31 евро (0,596 млрд. ITL) за инвестиции в завода за кокс, различни от тези, споменати в член 1, е несъвместима с общия пазар.

Следователно тази помощ не може да бъде отпусната.

Член 3

Адресат на настоящото решение е Република Италия.

Съставено в Брюксел на 16 юли 2008 година.

За Комисията

Neelie KROES

Член на Комисията